

۹

مقدمه‌ای بر فرایند جایگزینی

طبقات اجتماعی در شهر

ساکن در محل جایه‌جا می‌شود و شخصیت اجتماعی محله تغییر می‌یابد" (Glass, 1964: xvii - xix) (Lees et al, 2008 : 4) . «کریس همنت» اشاره می‌کند که استفاده «روث گلاس» از واژه اصالت‌بخشی تواًم با طعنه و انتقاد است و این امر در پیچیدگی‌های ساختار طبقه روسی‌انگلستان ریشه دارد. بنابراین این واژه برای بیان ظهور یک اصالت جدید شهری در تقارن با اصالت روسی‌انگلستان قرون ۱۸ و ۱۹ میلادی انجام شده، یک طبقه را بین طبقه اشراف و مالکان زمین و طبقه کشاورزان و دهقانان تعریف می‌کند. بنابراین از لحاظ لغوی واژه اصالت‌بخشی (gentrification) یا معنای جایگزینی (gentry-fication) به اصالت‌بخشی (gentrification) یا اصالت‌بخشی (gentrification) اشاره کرد.

جمعیت موجود با جمعیت اصلی است (Hamnett, 2003 : 2401) . ریشه این واژه برگرفته از واژه gentry معادل واژگان فارسی "صالت، تربیت، ادب و مردمان محترم" است که خود از واژه فرانسوی gentrification ریشه گرفته است که به فرد "تولدیافته در خانواده اصلی" اشاره دارد. در فرهنگ واژگان انگلیسی پیش از ظهور واژه طبقاتی، بعد از طبقه اشراف و بالاتر از طبقه کشاورزان و دهقانان قرار گرفتند (Lees et al, 2008 : 6) .

تعریف اولیه دیگر محققان همچون «نیل اسمیت» نیز به تعریف

"روث گلاس" در ۱۹۶۴ بسیار نزدیک است: "منظور من از اصالت‌بخشی فرایندی است که طی آن محلات مسکونی طبقه کارگر توسط خریداران طبقه متوسط، مالکان و سازندگان حرفه‌ای احیا می‌شود. من میان اصالت‌بخشی و توسعه مجدد تمایز نظری قایل هستم. توسعه مجدد، شامل احیای ساختمان‌های قدمی نیست؛ بلکه شامل ساخت ساختمان‌های جدید بر روی زمین‌های مورد استفاده قبلی است" (Smith, 1982 : 139) .

در ابتدای دهه ۱۹۸۰ میلادی، اصطلاح اصالت‌بخشی در لغتنامه‌های مختلف با تعاریف بسیار نزدیک به تعریف «اسمیت» ظاهر شد. لغتنامه «اسکسفورد امریکن ۱۹۸۰» اصالت‌بخشی را چنین تعریف کرد: "جنبش خانواده‌هایی از طبقه متوسط در محدوده‌های شهری که باعث افزایش ارزش ملک می‌شود و تأثیر ثانویه آن بیرون راندن خانواده‌های فقیرتر است". این در حالی است که American Heritage Dictionary, 1982: "آنجایی که تمامی از ارتقای محدوده رو به زوال شهری به ویژه در محلات کارگرنشین توسط طبقات میانی و بالابی جامعه". لغتنامه American Heritage Dictionary, 2004: "تعییر اندکی در تعریف خود داد: "احیا یا ارتقای محدوده رو به زوال شهری توسط طبقه میانی

امروزه، بخش‌هایی از بافت قدیمی تهران به دلایل مختلف اجتماعی- اقتصادی و کالبدی با کاهش شدید جمعیت رویه رو است. این امر سبب شده است تا به رغم وجود زیرساخت‌های نسبتاً مناسب در مناطق قدیمی، نه تنها تعداد متقارضیان سکونت و فعالیت در این محدوده کاهش چشمگیری یابد، بلکه با گذشت زمان، نرخ خودانگیخته این زمینه در دنیا، فرایند «اصالت‌بخشی»^۱ است که از دهه ۱۹۵۰ در آمریکا و اروپا آغاز شده و تاکنون به طور متناوب، دوره‌های اوج و فرود متعددی را پشت سر گذاشته و اینک در سال‌های ابتدایی قرن بیست و یکم مجدداً مورد توجه ویژه قرار گرفته است. این مقاله به تعریف واژه اصالت‌بخشی و تبیین فرایند و مراحل مختلف آن به صورت عمومی می‌پردازد و در پایان سعی می‌کند با طرح سوالاتی، مسیر پژوهش‌های بعدی در این زمینه را هموار نماید.

واژگان کلیدی : بافت قدیم، نیل اسمیت، مدل عمومی فرایند اصالت‌بخشی، انگلستان.

کامیوش ذاکر حقیقی
دکتری شهرسازی
عضو هیئت علمی دانشگاه
آزاد اسلامی همدان
مدیر پژوهش و توسعه نهاد
برنامه‌ریزی توسعه شهر تهران

پیشینه و ریشه‌شناسی واژه «اصالت‌بخشی»

واژه اصالت‌بخشی اولین بار توسط جامعه‌شناس انگلیسی «روث گلاس» در ۱۹۶۴ به کار گرفته شد. او مارکسیست از مهاجران آلمان نازی و پیشگامان جامعه‌شناسی شهری در اروپا بود. وی این اصطلاح را برای تبیین فرایند‌های جدید و متمایز تحول شهری در بخش‌های مرکزی لندن به کار گرفت؛ تغییراتی که امروزه با عنوان اصالت‌بخشی کلاسیک شناخته می‌شود:

"اکثر بخش‌های کارگرنشین لندن، یکی پس از دیگری، مورد تهاجم طبقات متوسط قرار گرفته و کلبه‌های فرسوده- با دو اتاق در بالا و دوتا در پایین- با انتام زمان اجاره، برچیده و به خانه‌هایی باشکوه و گران قیمت تبدیل شده است. خانه‌های بزرگ ویکتوریایی که تا چندی پیش رونق خود را کاملاً از داده بود، با دیگر ارتقاء بافته است. امروزه بسیاری از این خانه‌ها به آپارتمان‌های گران قیمت کوچک تقسیم شده است. وضعیت اجتماعی و ارزش چنین خانه‌هایی غالباً در تضاد با وضعیت واقعی آنها قرار دارد و در قیاس با سطوح پیشین محلات بسیار غرورانگیز و فخرآور است. فرایند اصالت‌بخشی با آغاز در یک محدوده، به سرعت پیش می‌رود؛ تا جایی که تمام یا حداقل طبقه کارگر

و افراد ثروتمند که اغلب منجر به جابه‌جایی مردم کم‌درآمد می‌شود. فرهنگ‌نامه «جغرافیای انسانی ۲۰۰۰» نیز در تعریفی که توسط «نیل اسمیت» صورت گرفته است، ارتباط تعریف این واژه را با تغییرات صورت گرفته در خود فرایند بسیار زیادی داشته و اصطلاح‌بخشی را چنین تعریف می‌کند:

”سرمایه‌گذاری مجدد در مرکز شهری که به منظور تولید فضا برای طبقه ثروتمندان طراحی شده است، نه برای ساکنان فعلی آن فضا. این واژه که در ۱۹۴۶ توسط «روث گلاس» ابداع شد، اغلب برای توصیف ویژگی‌های مسکونی این فرایند مورد استفاده قرار گرفته است، اما این امر امروزه در حال تغییر است، چرا که خود اصطلاح‌بخشی نیز در حال تحول است“ (Smith, 2000: 294).

در ابتدای دهه ۱۹۸۰ مشخص شد که احیا محلات مسکونی که «روث گلاس» به توصیف آن پرداخته، تنها یک جنبه از فرایند اصطلاح‌بخشی است. هنگامی که شهرها در جستجوی راههایی برای بازتولید سیمای خود پس از تخلیه و جدایی صنعت از شهر بودند، سواحل و کرانه‌های شهری نوسازی، هتل‌ها و مجموعه‌های تفریحی ساخته شد و بخش‌های خردۀ فروشی و رستورانی گسترش یافت. این محدوده‌ها آگاهانه در میانه شهر و به عنوان فضای طبقه میانی ساخته و موجب شد تا «تبیل اسمیت» به این بحث پردازد که:

”اصطلاح‌بخشی یک فرایند به شدت پویا ... و نه چندان تابع تعاریف محدودکننده است؛ به جای پذیرش خطر محدود شدن ادراک ما از فرایند توسعه، با تحمیل نظم تعریف کننده بر آن باید بکوشیم تا طیف گسترده فرایندهای مشارکت کننده در این فرایند کلان و ارتباط میان این فرایندهای به ظاهر مجزا را درک نماییم“ (Smith, 1986: 3).

مدل عمومی اصطلاح‌بخشی

در دهه‌های ۱۹۷۰ و ۱۹۸۰ مدل عمومی اصطلاح‌بخشی ایجاد شد. «کلی» (۱۹۷۹) یکی از اولین مطالعات عمدۀ در مورد اصطلاح‌بخشی را انجام داده است. وی با انجام یک پیامیش در میان متخصصان متوجه شد که در پایان دهه ۱۹۷۰، سرمایه‌گذاری خصوصی عمدۀ ای در تمام شهرهای بزرگ آمریکا انجام شده است. در این زمان، بسیاری از محلات با حداقل ۷۵ سال قدمت و شامل خانه‌های سبک و بیکوتوری‌ای اشغال شده توسط طبقه کارگر با شمار زیاد خانه‌های متروکه، تحت فرایند اصطلاح‌بخشی قرار گرفته بود. بر اساس شکل‌گیری فرایند در همین شهرها، «کلی» یکی از اولین مدل‌های اصطلاح‌بخشی را ارائه داد. وی طرحی را از مرحله اول (اصطلاح‌بخشی پیشرو) تا مرحله چهارم (اصطلاح‌بخشی بالغ) ترسیم نمود (Clay, 1979: 59-57):

مرحله سوم

در این مرحله توجه رسانه‌های عمدۀ به محدوده جلب می‌شود. پیشگامان ممکن است همچنان نقش اساسی در شکل‌گیری فرایند داشته باشند، اما دیگر آنها تنها اشخاص مهم محدوده نیستند. ممکن است نوسازی شهری آغاز شود یا یک سازنده عمدۀ وارد محدوده شود. سرمایه‌گذاران حقیقی که خانه‌ها را برای خود بازسازی یا احیا کرده‌اند، به خرید واحدهای مسکونی در محله ادامه می‌دهند. این روند، مجموعه‌ای از اقدامات مرمتی را دربر می‌گیرد که بر کل محدوده غالب

مرحله اول

گروه کوچکی از افراد خطرپذیر به محدوده نقل مکان کرده و ساختمان‌های را احیا می‌کنند. در این مرحله توجه اندکی به نوسازی می‌شود و به ندرت جابه‌جایی اتفاق می‌افتد، چراکه افراد تازه‌وارد اغلب ساختمان‌های را به اشغال خود در می‌آورند که یا متروکه است و یا بخشی از معاملات عادی بازار مسکن در محله را به خود اختصاص می‌دهد. این گروه پیشگام خطرات چنین نقل مکانی را می‌پذیرد.

محله، مکانی امن برای تعداد زیادی از افراد متخصص جوان طبقه متوسط می‌شود.

● مرحله چهارم

تعداد زیادی از املاک تحت فرایند اصالتبخشی قرار گرفته و مهاجرت طبقه متوسط به محدوده ادame می‌یابد. آنچه در مورد ساکنان جدید اهمیت دارد، آن است که بیشتر این افراد از تجار و مدیران طبقه متوسط هستند، تا از متخصصان طبقه متوسط. برای کنترل شرایط با تثبیت سرمایه‌گذاری عمومی تلاش می‌شود. ساختمان‌هایی که پیش‌تر توسط زمین‌بازان خریداری شده بود، به تدریج در بازار املاک ظاهر می‌شود. از سوی دیگر، خردفروشی‌های کوچک و خدمات تخصصی یا فعالیت‌های تجاری در محدوده، به تدریج افتتاح می‌شود؛ به ویژه اگر محدوده در نزدیکی مرکز شهر یا یک سازمان عمده باشد. قیمت زمین و اجاره به شدت در محدوده افزایش می‌یابد. متقاضیان جابه‌جای جمعیت علاوه بر مستأجران، شامل تعداد زیادی از مالکان قدیمی نیز می‌شود. محدوده‌های دیگری در شهر نیز برای تأمین نیازهای روزافرون طبقه متوسط کشف می‌شود. در حالی که مخالفت‌هایی به ویژه در ارتباط با جابه‌جای‌ها آغاز می‌شود، کمتر اقدامی در مورد کاهش سرمایه‌گذاری طبقه متوسط در این محدوده‌ها انجام می‌شود.

می‌شود. ارتقای کالبدی محدوده به دلیل حجم بالا کاملاً قابل رویت می‌شود. قیمت‌ها به سرعت افزایش و جابه‌جای جمعیت ادامه می‌یابد. ورود ساکنان جدید در مرحله سوم شامل افراد زیادی است که بیشتر اقامت. این ساکنان طبقه متوسط جدید، سازمان‌دهی گروه‌های خود و یا تعییر شخصیت سازمان پیشگامان را آغاز می‌نمایند. جامعه سازمان یافته برای ارتقای محله، توجه خود را به دیگر افراد طبقه متوسط یا برای کسب حمایت از سوی بخش عمومی به بیرون از محدوده جلب می‌کند. همچنین در داخل محدوده تلاش می‌شود که اجتماع محلی و هویت محله شکل لازم را به دست آورد. در این مرحله، تنش میان ساکنان قدیمی و اصالتبخشان جدید آغاز می‌شود. نهادهای خدمات عمومی و بخش دخیل در ساخت مسکن یارنهای، از خود مقاومت نشان می‌دهد. اقدامات حفاظتی یا تدافعی در مقابل با جرم در محدوده اتخاذ می‌شود. اگر ساکنان به ویژه تازهواردان جدید، قدرت تحمل رفتارهای طبقه کارگر ساکن در محل را نداشته باشند، ممکن است این تنش‌ها وارد مرحله جدی شود. این محدوده، مورد توجه بانک‌ها قرار می‌گیرد، به طوری که جستجو برای ارایه الگوهای کالبدی برای سرمایه‌گذاری مجدد و ارائه وام به خریداران و سرمایه‌گذاران طبقه متوسط در محدوده‌های کوچک را آغاز می‌کند. تصویر عمومی فرایند تعییر در این مرحله، صورت آشکار اصالتبخشی است و رسانه‌ها نیز با همین رویکرد بدان می‌پردازن. حالا

نتیجه‌گیری

با تعریف و تبیین فرایند اصالتبخشی و مراحل عمومی آن، می‌توان چشم‌اندازی عمومی از این فرایند داشت. البته این فرایند، مجادلات و انتقادات شدیدی در سراسر دنیا ایجاد نموده که اکثر توجه آنها به موضوع جابه‌جای جمعیت ساکنان طبقه کارگر و طبقه ضعیف از محدوده‌های مورد نظر است. اما با این حال به نظر می‌رسد که علی‌رغم وجود این نقطه ضعف، عده فرایند اصالتبخشی همچنان به عنوان یکی از گزینه‌های مطرح در جهت باززنده‌سازی بخش‌های درونی شهر استفاده می‌شود.

در کشور ما، آنچه اهمیت زیادی دارد، لزوم شناسایی ابعاد و وجود مختلف فرایند و کسب آمادگی در بین متخصصان و مدیران برای کنترل و هدایت فرایند است؛ به نحوی که در صورت آغاز فرایند، عکس‌العمل‌های مناسب با آن اتخاذ شود. چنان‌که گفته شد، مراحل اول و دوم فرایند عموماً خودانگیخته بوده و چندان قابل پذیرش نیست. در این بین، سوالات متعددی وجود دارد که نیازمند پژوهش‌های چندجانبه و عمیق بوده و نگارنده پیشنهاد می‌کند تا در قالب پایان‌نامه‌های دانشجویی مقاطع دکتری و کارشناسی ارشد برنامه‌ریزی اجتماعی و برنامه‌ریزی شهری، ویژگی‌های این فرایند مورد تدقیق قرار گیرد :

□ آیا وضعیت گروه‌های اجتماعی طبقه متوسط در ایران طالب چنین اقداماتی است؟

□ کدامیک از این گروه‌ها رغبت بیشتری به انجام این فرایند از خود نشان می‌دهند؟

□ کدام بخش از بافت قدیمی نسبتاً فرسوده مورد توجه گروه‌ها قرار خواهد گرفت؟

□ در صورت وقوع این فرایند، بافت شهرهای ایران چه تغییرات محتوایی را تجربه خواهد کرد؟

پی‌نوشت

Gentrification ۱
Ruth Glass ۲

منابع

- Clay, P. (1979) *Neighborhood Renewal : Middle-Class Resettlement and Incumbent Upgrading in American Neighborhoods*, Lexington, MA: D.C. Heath.
- Glass, R. (1964) *Introduction : Aspects of Change*, in center for Urban Studies (ed.) London : Aspects of Change, London : MacKibbin and Kee.
- Hamnett, C. (2003) *Gentrification and the middle-class remaking of inner London*, 1961-2001, Urban Studies 40, 12: 2401-2426.
- Lees, L., Slater, T. and Wyly, E. (2008) *Gentrification*, New York : Taylor and Francis Group.
- Smith, N (1982) *Gentrification and uneven development*, Economic Geography 58, 2:139-155.
- Smith, N (1986) *Gentrification, the frontier, and the restructuring of urban space*, in N. Smith and P. Williams (eds.) Gentrification of the City, London : Allen and Unwin, 15-34.
- Smith, N (2000) *Gentrification*, in R.J. Johnston, D.Gregory, G.Pratt and M.Watts (eds.) The dictionary of Human Geography 4th ed. (Oxford: Blackwell) 294-296.

